

Oostendse Vismijnecho's

KUSTVISSERIJ DEED HET NIET BIJZONDER SLECHT

Al was er dan geen grote bedrijvigheid te bespeuren vanwege onze kustvisserij, toch hebben deze schepen geen slechte week gekend. Sprut werd bijna uitsluitend vorige week donderdag gebracht toen we met 138.000 kg op een dag stonden. Zulke massale aanvoer kan door onze markt onmogelijk worden verwerkt. Er ging dan ook heel wat sprut naar de vismeelfabrieken. Toch kenden de schepen die dag 'n mooi resultaat.

De garnaalvisserij zorgden op drie dagen voor garnaal. De totale garnaalaanvoer was evenwel nogal

schaars en meteen ook aan de dure kant. De grootste aanvoer noteerden we vrijdag toen 846 kg gelost werden waarvoor prijzen van 25 naar 37 F werden betaald. De hoogste prijs die in de vorige week werd betaald beliep evenwel 61 F, dit de dag voor Kerstdag toen maar twee schepen verkochten en er maar 252 kg voorhanden was. De schepen die konden uitvaren en verkochten deden het lang niet slecht zodat ook zij hun kost verdienden.

Het voorbije jaar is op gebied van garnaalaanvoer absoluut een zeer goed jaar geweest. Ook de sprutvisserij zullen hun seizoen zeker renderend besluiten.

De visaanvoer deze week te Oostende

De laatste week van het jaar is zodanig verlopen dat ze aan de verwachtingen beantwoordde. Er was een zeer ruime visaanvoer die samenging met 'n zeer kleine vraag. Het gevolg hiervan was een lage prijs voor de meeste vissoorten. Alleen tong, tarbot, grote heek, schelvis, witte kabeljauw, staartvis, grote steenschol, koningsvis en arend bleven duur. Zeer goedkope soorten waren evenals verleden week witte leng, wijting, gul, totten rode knorhaan, koolvis, kleine rogsoorten, kleine zeebaars, witte leng grote platvis en schar.

De grootste aanvoer kregen we maandag toen er 31 schepen verkochten waardoor tot 14.30 uur werd verkocht. Ook dinsdag was er echter meer vis dan verleden week zodat we van een zeer ruime aanvoer kunnen spreken die er gebracht werd in twee dagen.

Ondanks de lage prijzen konden de meeste schepen nog tot bevredigende en renderende resultaten komen. Daarvoor hadden de meeste kanaalschepen op tong gevist en kwamen de kreeftenputters eveneens met ruimere tongvangst aan de afslag. De kwaliteit van de aanvoer van maandag was maar zo te laten, te lange reizen van de meeste schepen waren hiervan de oorzaak. Dat deze minder goede hoedanigheid van sommige vangsten de prijzen niet in de hand werkten is gemakkelijk te begrijpen. Voor de kleine visserij was de bedrijvigheid nogal beperkt. Vooral de sprutvisserij zagen we weinig uitvaren. De weinige dagen dat ze dit toch deden hadden ze echter reuzevangen aan boord. De garnaalvisserij bracht verder genoeg op om ook de schepen die dit soort visserij bedrijven in de laatste week van 1963 een boterham te laten verdienen.

De totale aanvoer bestond uit 14.6600 F vis 20.800 kg en werd door 53 schepen aangevoerd. De totale opbrengst beliep 8.330.761 F

Slechts 5 IJslanders welke voor een aanvoer zorgden van 5600 B meestal kabeljauw, gul, rode zeebaars, koolvis, leng en schelvis. Kabeljauw kreeg maandag de laagste prijzen. Dinsdag waren de andere prijzen trouwens eveneens iets beter. Dank zij nogal grote vangsten werden goede resultaten geboekt met als hoogste deze van de O.85 847.000 F

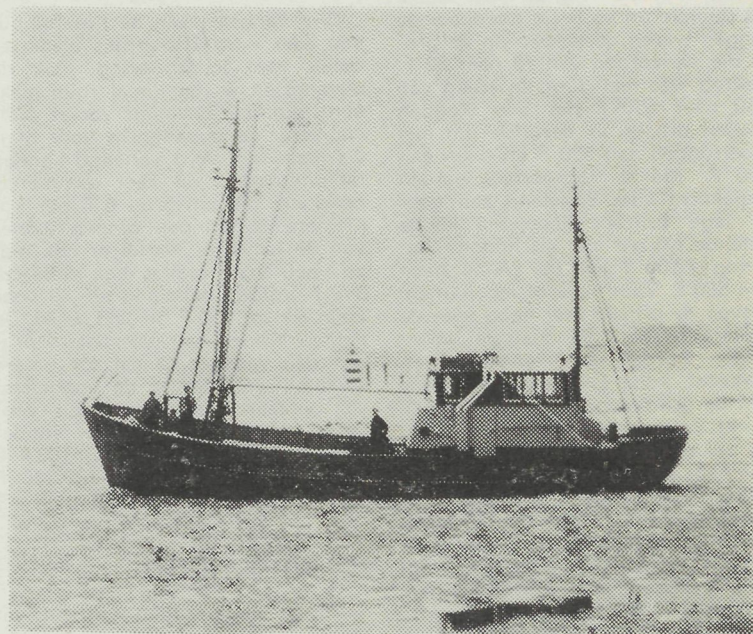
Veel vis van Noop Head, althans veel schepen. Sommige vangsten waren inderdaad nogal klein. Goede prijzen voor de grote kabeljauw. Minder goede prijzen voor de andere soorten.

Zeer veel kanaalvis. Inderdaad zowat 3500 bennenuit 20 vangsten. Daarbij dan nog circa 12.500 kg tong. Meest schepen van deze visgrond op de maandagmarkt. Zeer lage prijzen voor alle soorten vis. Dank zij ruime tongvangst werd het toch nog een goede uitslag. Zeker geen slechte week voor de kreeftenputters en de Witte Bankers die meer tong aanvoerden dan gewoonlijk. Verkocht aan een gemiddelde prijs van ongeveer 80 F per kilo waren deze tongen van aard om de resultaten renderend te maken. Als er daarbij nog grote bijvangsten worden gelost, ook al bestaan ze grotendeels uit platvis, dan krijgen we uitslagen die zeker goed waren.

De Noordvangsten waren deze week erg klein. De reizen waren trouwens nogal kort en heel zeker ingekort met het oog op de eindejaarsfeesten. Alleen kabeljauw en grote steenschol waren hier duur.

Zeer weinig westvis op de maandagmarkt, meer op de dinsdagmarkt. Prijzen die voor de meeste van deze soorten nogal laag uitvielen waren van aard om de opbrengsten hier laag te houden, te meer dat deze schepen weinig of geen tong losten.

Boven de doopvont : „Sabrina II" Z.577

Het vaartuig Z.577 « Sabrina II »

Het was geen triestig zonnetje, dat zondag over Zeebrugge scheen, want er was geen zon te bespeuren, alleen een koude, kleverige mist met een scherpe wind die de feestelijke vlaggen en wimpels stuk sloeg tegen de masten.

Reder Jef Welvaert had nochtans de zon in zijn hart, niet alleen omdat zijn vaartuig zou gedoopt worden maar ook en misschien wel in hoofdzaak omdat de Z.577 toch in de haven van Zeebrugge was geraakt. Het vaartuig was immers, zonder het nieuwste laagje verf, moeten vluchten uit de haven van Urk, waar het werd afgebouwd, om niet te riskeren dat het zou ingevroren geraken voor de ganse winter, die in Urk wel zeer vroeg het ijs in de haven heeft gebracht.

Samen met onderpastoor van Tellinghen, een Nederlands priester, die in Zeebrugge onderpastoor werd benoemd (en met zijn Nederlands « aksent » de protestantse Urkse scheepsbouwers kon genoeg doen) begaven wij ons aan boord van de « Sabrina » en zeer gediensstig, zoals wij zijn, hielpen wij de eerwaarde heer van de vettige olievolle kaailadder, wij hielpen hem zodanig dat E.H. van Tellinghen zijn bril verloor in het havenwater.

De doop werd er niet minder om want telkens weer blijkt het een harttrekkend moment wanneer peter en meter (hier A. Ballieul & F. Vanden Bussche) het schip rondgaan en de paasnagels in het vaartuig slaan. Ook de heer Hoekman jr. die van Urk gekomen was om het vaartuig af te leveren, vond de passende woorden om eigenaar, de jonge onderpastoor (die ik door een genodigde hoorde aanspreken met mijnheer de dominee) en genodigden te ontroeren. Natuurlijk smeedt Hoekman jr er een klein woordje

reklame tussen, wat hem echter graag vergeven werd gezien de Sabrina II onze garnaalvloot allerminst te schande zal maken.

De Z.577 Sabrina meet 40 ton, is 18 meter lang, 5,10 meter breed, met een diepgang van 2,10 meter. De motor is een kromhout van 140 PK bij 750 toeren met een keerkoppeling van 4,38/1. Vooral opgemerkt werd de ingebouwde visliër, volledig te bedienen vanuit de brug, wat voor de boomkorvisserij een oplossing is, die de Nederlanders reeds algemeen toepassen.

Vooral de afwerking op deze in Nederland gebouwde vissersvaartuigen springt telkens in het oog en wij menen wel dat ook juist deze perfecte afwerking van brug en logist als eer der argumenten geldt waarom onze reders naar Nederland gaan om te bouwen; hierin ligt een vingerwijzing voor onze eigen werfen.

Vermelden we nog, als buitenkansje, dat wanneer het vaartuig reeds gedoopt was en de genodigden op het punt stonden het vaartuig te verlaten de heer Deroose plots reder Welvaert kwam roepen om hem voor te stellen aan Ridder P. Van Outryve d'Ydewalle, gouverneur van West-Vlaanderen, die toevallig op de kade kwam en graag een bezoek wenste te brengen aan de Sabrina. De gouverneur en zijn twee zonen waren even vol lof over deze nieuwe eenheid, terwijl gouverneur d'Ydewalle zich deed opmerken als een man die met uitermate grote belangstelling de visserij volgt.

Aan reder en bemanning een goede vaart en rijke vangsten!